

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENT

Statsråden

Stortingets president
Ekspedisjonskontoret
Stortinget
0026 OSLO

Deres ref

Vår ref

Dato

19/4171-

2. januar 2020

Spørsmål til skriftlig besvarelse nr 593/2019 fra repr. Heidi Nordby Lunde om konsekvenser ved kutt i konsulentbruken

Jeg viser til brev av 18. desember 2019 fra Stortingets president med spørsmål nr. 593 fra stortingsrepresentant Heidi Nordby Lunde.

Spørsmål

"Hva hadde konsekvensene for Arbeids- og sosialdepartementet og underliggende etater vært dersom Senterpartiet og Arbeiderpartiet hadde fått gjennomslag for å kutte konsulentbruken med henholdsvis 65 og 158,9 millioner kroner?"

Svar

Tabellen under viser beløpsmessige konsekvenser for departementet og underliggende etater dersom Senterpartiet og Arbeiderpartiet hadde fått gjennomslag for å kutte konsulentbruken med henholdsvis 65 og 158,9 millioner kroner.

Kuttene er fordelt på virksomhetene/formål i henhold til andel regnskapsførte utgifter per oktober 2019 på bruk av konsulenttjenster og de konti som Finansdepartementet viser til i svar på spørsmål nr. 467.

(i 1000 kroner)

Virksomhet	Andel av regnskapet pr. oktober	Kutt Senterpartiet	Kutt Arbeiderpartiet
Arbeids- og velferdsetaten	70%	45 498	110 224
Statens pensjonskasse	14%	8 792	21 492
Arbeids- og sosialdepartementet	4%	3 011	7 250
Arbeidstilsynet	3%	2 177	5 300
Petroleumstilsynet	3%	2 175	5 290
Trygderetten	0%	289	501
Arbeidsretten og Riksmegleren	5%	3 705	9 058

Generelt er det slik at virksomhetene legger til grunn at oppgaver normalt skal løses av egne ansatte. Muligheten for eksterne tjenestekjøp gir imidlertid fleksibilitet og handlingsrom til nødvendig ressursprioritering i særlige tilfeller og ved spesielle oppgaver. For den enkelte virksomhet vil det kunne være svært dyrt å ha fast ansatte med spisskompetanse på områder der det er behov for å løse en spesiell oppgave i en avgrenset periode. En rask innstramning i konsulentbruken i den størrelsesorden Arbeiderpartiet og Senterpartiet legger opp til, vil for alle virksomhetene medføre betydelige utfordringer i å løse viktige oppgaver.

På Arbeids- og sosialdepartementets område er det Arbeids- og velferdsetaten som utgjør den klart største andelen av de regnskapsførte utgiftene. I tillegg regnskapsføres en betydelig andel også i Statens pensjonskasse (SPK). Jeg vil derfor i dette svaret særlig belyse konsekvenser for disse to virksomhetene av et slikt kutt i konsulentbruk som Arbeiderpartiet og Senterpartiet foreslår.

For Arbeids- og velferdsetaten er, i noe varierende grad, om lag 80-90% av konsulentbruken knyttet til utviklingsprosjekter og IKT drift og forvaltning. Etaten har siden 2014 redusert konsulentbruken betydelig til fordel for egne ansatte. Årlig kjøp av konsulenttenester vil imidlertid variere en del, avhengig av størrelsen på utviklingsaktivitetene. Dette er i tråd med en definert sourcingstrategi for utvikling og forvaltning av IKT-systemer. Sourcingstrategiens formål er å gi etaten høyest mulig verdiskapning gjennom best mulig bruk av egne ressurser i kombinasjon med hensiktsmessig bruk av leverandørmarkedet. Det sikrer både kvalitet, effektivitet og god kostnadsstyring over tid. En kraftig reduksjon i konsulentbruken vil ikke minst redusere utviklingstakten i betydelig grad, både når det gjelder IKT-moderniseringsprogrammet og større prosjekter som finansieres over eget driftsbudsjett.

I Statens pensjonskasse (SPK) utgjør konsulenttjenester som er knyttet til IKT-utviklingsprosjekter 90-95% av regnskapsførte utgifter på disse formålene. SPK har også en nøyvurdert sourcingstrategi som innebærer at det i utviklingsprosjektene er en hensiktsmessig miks av interne og eksterne utviklere. Målet er at andelen egne ansatte utviklere skal økes over tid, selv om dette er krevende i dagens marked for denne typen kompetanse. Helt konkret vil et vesentlig kutt i innleie av eksterne konsulenter nå, ifølge SPKs vurdering, medføre at SPK ikke klarer å levere pensjonsreformen til rett tid.

Med hilsen

Anniken Hauglie